

fordi forskellige Ting drage dem, jeg vil ikke mindst nævne Danseboderne. Naar de komme til Byen om Søndagen og have fri Adgang til Restaurationer og Dansesaloner o. s. v., turde det være en daarligere Anvendelse af Tyendets Penge, at det gaar hen og danser og drikker dem op, end om det faar Ret til i Butikkerne at forsyne sig med de Varer, som det attraar og skal købe senere hen, naar de saa maaske have givet Pengene ud. Det er ikke fra enkelte Byer, men fra mange forskellige Byer, der er sket Henvendelse til mig om, at jeg vilde arbejde, hvad jeg kunde, for at faa denne Bestemmelse indført i Loven; saa at der blev givet de handlende Tilladelse til at handle efter Kl. 4 den første Søndag i Maj og November. Og det er i Virkeligheden ikke stort, man forlanger. Naar man har saa og saa mange Byer med saa og saa mange næringsdrivende, der gerne ville have Lov til at konkurrere med deres Kolleger paa Landet, turde det ikke være nogen overdreven stor Fordring at stille, at man paa de to Dage af Aaret faar Lov til at handle efter Kl. 4. Hvis det var saaledes, at de slet ikke kunde handle paa Landet om Søndagen, kunde det maaske være ligegyldigt; men jeg har temmelig sikre Beviser for, at der paa Landet, særlig sidste November-Søndag, blev omsat store Kapitaler hos enkelte Købmænd paa Landet, medens Købmændene i Byerne absolut intet kunde sælge. Og jeg har mange Beviser for, at denne Søndag sidste November er bleven benyttet af Tjenestetyendet paa en Maade, som ingen af os her i Salen ønsker, at den skal blive benyttet paa. Jeg ved ikke fra een, men fra mange Byer, at den Dag var der et Comment rundt omkring, som absolut burde være holdt borte fra en Søndag, og som er til liden Baade for Samfundet og for vedkommende Mennesker selv. Jeg mener derfor, at det ikke er nogen overdreven Fordring at stille, og jeg beklager, at det ærede Udvalg ikke har taget Hensyn dertil. Jeg haaber, der vil blive saa mange, der ville støtte mig paa dette Omraade, at Udvalget inden 3die Behandling vil tage en anden Stilling og tage Sagen op. Det vil efter min Mening ikke gøre Skade for nogen; men kan kun blive til Gavn for alle Parter.

Hyller: Naar jeg som Medlem af dette Udvalg er gaaet med til det Forslag til en Helligdagslov, som her foreligger, har det ikke saa meget været af kirkelige Grunde, at jeg har gjort det, eller for at etablere

Helligdage, men mere af Hensyn til de mange Mennesker, der have deres Erhverv i Handelsbranchen. Det har jo været saaledes i en længere Aarrække, at der har været en Bevægelse oppe, saavel blandt de Handlende, særlig i Detailhandlerstanden, som inden for de Arbejdere, der have deres Erhverv i Butikker, Lagre og Kontorer, og som i mange Aar have ført en ret haabløs Kamp og ikke ad Overenskomstens Vej have kunnet opnaa noget af deres Principaler. Naar vi saa vel af egen Erfaring som gennem Andragender og Udtalelser paa Møder vide, at deres ugentlige Arbejdstid ligger mellem 80 og 100 Timer, saa maa vi indrømme, at det er en ret lang Arbejdstid, og foruden dette maa Størstedelen af disse unge Mennesker saa vel Kvinder som Mænd tage en hel Del Timer af deres Frihed til at søge private Kursus for deres Uddannelses Skyld. Man vil heraf forstaa, at naar man regner med det, man kalder en hel Hveledag, saa bliver der for disse Handelsmedhjælpere og for de smaa Handelsprincipaler i Detailhandelen neppe mere end 3—4 Helligdage i Aarets Løb, som de have helt fri, nemlig en af Paaskedagene, en af Pinsedagene og en af Juledagene. Det er jo nemlig saaledes, at den handlende eller hans Medhjælpere ofte maa arbejde efter Lukketid om Søndagen efter Kl. 9 til helt hen ad Aften. Paa Lagrene er det samme Tilfældet, og for Kontormedhjælpernes Vedkommende er det jo ikke saa faa Timer, de maa arbejde om Søndagen. Man har ment, at dette er en absolut Nødvendighed paa Handelens Omraade. Men hvad der fra den ene Side anses for at være absolut nødvendigt, stiller sig helt anderledes set fra den anden Side. Naar f. Eks. Kontorarbejdere for en stor Del blive tvungne til at arbejde paa Søn- og Helligdage, saa ligger det nærmest deri, at disse Folk ikke ere daglønnede, men maanedslønnede. For dersom de vare lønnede paa Dag, saa at Principalerne skulde betale dem for Søndagsarbejdet, saa vilde Søndagsarbejdet sikkert være ophørt med det samme. Nu er det jo saaledes, at man ikke ad privat Vej, gennem Overenskomstens Vej, kan opnaa noget, og efter de Ønsker og Krav, som have været oppe saa vel fra Principalernes som fra Arbejdernes Side, er jeg gaaet med til dette Lovforslag og kunde ønske, at det maatte blive til Lov, som det foreligger, i alt Fald til Dels, som det foreligger.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ud-